

РЕШЕНИЕ

№ 6210

гр. София, 10.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 21.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **3518** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 87 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на Х. А. З., търсещ закрила от С. срещу решение № 1383/27.02.2019 г. на заместник председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл. 77, ал. 3, предложение второ, вр. чл. 15, ал. 1, т. 6 от Закона за убежището и бежанците е прекратено производството по предоставяне на международна закрила на чужденеца.

В жалбата се развиват доводи за незаконосъобразност на оспореното решение. Поддържа се, че административния орган на основание чл.156,ал.1 АПК е следвало да оттегли оспореното решение и да продължи процедурата за предоставяне на международна закрила. Оспорването се поддържа от адв. П., назначена от съда за процесуален представител на жалбоподателя по реда на Закона за правната помощ. Искането е за отмяна на решението ,като съда върне на председателя на ДАБ-МС преписката за ново разглеждане. Не се претендират разноски.

Ответникът – заместник председател на Държавната агенция за бежанците при МС, чрез пълномощника си юрисконсулт К. оспорва основателността на жалбата. Не претендира юрисконсултско възнаграждение.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура, прокурор Г. дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд София - град като взе предвид доводите в жалбата и извърши

преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От приетите по делото доказателства се установява, че жалбоподателят Х. А. З., роден на 25.01.1994г. в [населено място] Т., обл.Х., С., гражданин на С.,арабин по народност, вероизповедение-мюсюлманин-сунит, семейно положение-неженен, е поискал предоставяне на международна закрила, с молба до ДАБ-МС вх. рег. № РД 09-147 от 28.01.2019г. на РПЦ – С.. Личните му данни са установени въз основа подадена от него декларация по чл.30, ал.1,т.3 от ЗУБ, предвид че той не е представил официален документ, удостоверяващ самоличността му. На 28.01.2019г. е съставен регистрационен лист № УП 20204 с приложение .В същия ден Х. А. З., е получил копие от Указания, рег. № УП-20 201 / 28.01.2019 г. относно правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, включващи пояснения относно производството по предоставяне на международна закрила; относно последваща молба за предоставяне на международна закрила, относно връчване на решенията. Видно от удостоверителното изявление на жалбоподателя обективизирано на стр. 2 от указанията, същите са били преведени на разбираем за чужденеца език и последният е получил копие от тях. Съставена е ЕВРОДАК дактилоскопна карта с референтен номер BR334C1901280003.

На 12.12.2019г., с участието на преводач от и на арабски език Е. М., с Х. А. З. е проведено интервю., данните, от което са обективизирани в протокол рег. № УП20204 /л.15 до л.20/.Установява се,че по време на интервюто жалбоподателят изрично е заявил желанието си да се върне в Турция и е отказал да продължи интервюто. Това свое желание той е потвърдил писмено,в молба рег. № УП-20204 от 12.02.2019 г., на арабски език , в присъствието на преводач от/на арабски език Ев.М./л.13 и 14/ .

Административният орган е приел, че подаването на молба с посоченото съдържание е предпоставка за прекратяване на административното производство и на основание чл. 77, ал. 3, предложение второ, вр. чл. 15, ал. 1, т. 6 от Закона за убежището и бежанците е прекратено производството по предоставяне на статут на чужденеца. Решението е било връчено на чужденеца на 06.03.2019 г.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, поради което има правен интерес от оспорване. Жалбата е насочена срещу индивидуален административен акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност. Същата е депозирана в срока по чл. 87 ЗУБ.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган-зам.председател на ДАБ, на когото са делегирани правомощия да издава административни актове от вида на оспорения в настоящото производство, съгласно приложената по делото заповед № РД-05-1078/28.12.2016г. на председателя на ДАБ. Решението е поставено в установената от закона писмена форма, при спазване на административнопроизводствените правила, при правилно прилагане на материалния закон и в съответствие с неговата цел.

С обжалваното решение, на основание чл. 77, ал. 3, предложение второ, вр. чл. 15, ал. 1, т. 6 от Закона за убежището и бежанците, в относимата редакция /ДВ. бр. 80 от 2015 г., в сила от 16.10.2015 г., доп., бр. 101 от 2015 г./, е прекратено производството по предоставяне на международна закрила на чужденеца. Разпоредбата на чл. 15, ал.1 от

ЗУБ урежда случаи, в които в условията на обвързана компетентност административният орган прекратява производството, ако е налице някоя от предвидените предпоставки. Съгласно т. 6 от същата разпоредба, производството за предоставяне статут на бежанец или хуманитарен статут се прекратява, когато чужденецът оттегли своето заявление по надлежния ред. Касае се за едностранно волеизявление на чужденеца, което да бъде адресирано до административния орган, в което се заявява, че кандидатът не желае продължаване на административнопроизводствените действия и издаване на административен акт. При оттегляне на искането за даване на статут, председателят или зам., - председателят (на когото е делегирано правомощие да прекратява производства по ЗУБ) е длъжен да прекрати производството.

В случая са спазени предвидените в закона материално-правни предпоставки за издаване на оспорения акт. Молбата за отказ е била подадена на 12.02.2019 г., а решението на административния орган е постановено на 27.02.2019 г. и Х. А. З. е имал възможност да оттегли молбата си за отказ през това време, но не е я е оттеглил. Формата на процесуалните действия включва непосредствения способ на външно изразяване на изявлението - писмено или устно, лицата пред които действията могат да се извършат и способа на удостоверяване. Оттеглянето на молба за започване на административно производство е едностранно процесуално действие, което се предприема спрямо административния орган и е с обратно действие на сезирането. Няма предписана форма за оттеглянето на молбата за статут на бежанец по Закона за убежището и бежанците, но в случая същата е оформена писмено, а обстоятелството, че е достигнала до административния орган е удостоверено официално с печат и поставен регистрационен номер. Молбата съдържа изричното изявление на чужденеца че се отказва от молбата си за международна закрила в България и моли да бъде върнат в Турция.

Следователно, към момента на постановяване на обжалваното решение може да се направи извода, че е било налице оттегляне на молбата на чужденеца, с която той заявява желанието си за прекратяване на образуваното производство за предоставяне на международна закрила. Сочените от Х. А. З. в жалбата и поддържани в съдебно заседание нови обстоятелства, възникнали след подаване на молбата за отказ са ирелевантни за решението на административния орган. Това е така, тъй като съгласно разпоредбата на чл. 142, ал. 1 от АПК съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. Законът за убежището и бежанците не предвижда възможността за оттегляне на направено вече искане за прекратяване на производството по предоставяне на международна закрила поради наличието на нови обстоятелства в страната на произход/пребиваване (наличието на каквито се обосновава в жалбата). За жалбоподателя е съществувала възможността за подаване на последваща молба за предоставяне на международна закрила, в което производство административният орган прави преценката дали е налице позоваване на нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на чужденеца или относно държавата му по произход. С оглед на особеностите на производството по предоставяне на международна закрила, не са приложими нормите за преразглеждане на акта по чл. 91 от АПК.

С оглед липсата на претенции за присъждане на разноски и по аргумент от чл. 81 ГПК, този въпрос съдът не обсъжда.

Така мотивиран и на основание чл.172,ал.2 АПК, Административен съд София-град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. А. З., търсещ закрила от С. срещу решение № 1383/27.02.2019 г. на заместник председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл. 77, ал. 3, предложение второ, вр. чл. 15, ал. 1, т. 6 от Закона за убежището и бежанците е прекратено производството по предоставяне на международна закрила на чужденеца.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: